

RESOLUCIÓ DE LA SINDICATURA DE GREUGES

QUEIXA RELATIVA AL DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ (GESTIÓ I RECAPTACIÓ)

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

En data 7 d'abril de 2022, el ciutadà va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

El dia 2 d'octubre de 2020, un agent policial va tramitar una denúncia per soroll domiciliari nocturn molest, en un domicili del carrer de la Riera Baixa, sense que s'identifiqués ni el pis ni la porta.

A la butlleta de denúncia consten les seves dades personals, tot i que manifesta que el seu domicili és al carrer Ample, on se li han notificat alguns actes del procediment sancionador.

Va tenir coneixement de la tramitació del procediment sancionador a través del web municipal, quan havia transcorregut més d'un any i tres mesos dels fets denunciats.

Va presentar al·legacions, que es van desestimar per extemporànies, i el dia 16 de febrer de 2022 va presentar una instància explicant que ell no era la persona responsable de la infracció, i que se li havia embargat el compte corrent per un import de 565 euros.

En el moment de demanar la intervenció de la Sindicatura de Greuges, no tenia resposta de la instància presentada.

Actuacions fetes

Admesa a tràmit la queixa, la Sindicatura va iniciar la instrucció de l'expedient. Va estudiar els fets i la legislació aplicable, amb la finalitat de valorar si s'havien aplicat els **principis de bona administració** per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.

Després d'examinar el contingut de la queixa i la documentació aportada per la persona interessada, es va considerar convenient dirigir-se **a l'Institut Municipal**

d'Hisenda i al Districte de Ciutat Vella per tal de conèixer les intervencions realitzades en relació amb la queixa presentada.

El dia 30 de juny de 2022, es va sol·licitar a aquest organisme la informació necessària per a l'estudi de la queixa.

Resposta dels òrgans afectats

1. Informe del Districte de Ciutat Vella

El dia 23 de desembre de 2022, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada al **Districte de Ciutat Vella**. L'escrit exposa el següent:

L'interessat va presentar al·legacions el 22 de gener de 2021, i no es van admetre a tràmit per haver estat presentades fora de termini i, per tant, no es va fer cap comprovació respecte a la sanció.

La resolució de no admissió de les al·legacions no es va poder notificar al promotor de la queixa per absència del seu domicili. Els intents es van fer el 13 i 14 d'abril de 2021. Posteriorment es va notificar mitjançant un edicte publicat al *Butlletí Oficial de l'Estat* el dia 1 de juny de 2021.

2. Informe de l'Institut Municipal d'Hisenda

El dia 20 de juliol de 2022, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada a **l'Institut Municipal d'Hisenda**. L'escrit exposa el següent:

La instància presentada contra el procediment d'embargament s'ha resolt. El recurs s'ha presentat extemporàniament, per la qual cosa no s'ha admès a tràmit.

L'òrgan responsable de donar resposta a la instància presentada pel ciutadà és l'Institut Municipal d'Hisenda.

CONSIDERACIONS

1. El principi de responsabilitat en el procediment sancionador

La tramitació dels expedients administratius sancionadors està regulada al títol IV de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i els seus principis bàsics es recullen a la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Entre aquests principis es troba el de responsabilitat, que implica que només poden ser sancionades per la infracció administrativa les persones físiques i jurídiques que en resultin responsables.

En el cas objecte d'estudi, malgrat que la persona assenyalada com a responsable no resideix al domicili en el qual es va produir la infracció, la butlleta de denúncia de l'agent que va intervenir l'assenyala com a responsable, presumptament després d'identificar-lo.

En aquest punt ens hem de referir a **la presumpció de veracitat de les denúncies emeses pels funcionaris públics**. La Llei 39/2015 assenjala el següent:

Article 77.5:

"Els documents formalitzats pels funcionaris als quals es reconeix la condició d'autoritat i en els quals, observant-se els requisits legals corresponents, es recullin els fets constatats per aquells, han de fer prova d'aquests llevat que s'acrediti el contrari."

Per tant, aquesta presumpció de veracitat no és absoluta. La persona interessada pot presentar proves per desvirtuar-la.

2. El dret de defensa de l'interessat en un procediment sancionador

El procediment sancionador ofereix garanties a la persona interessada. La Llei 39/2015 disposa quins són els drets de l'interessat en un procediment sancionador, entre els quals es troben el dret a ser notificat dels fets que se li imputen, i el dret a formular al·legacions i utilitzar els mitjans de defensa admesos en dret (art. 53).

Per tant, **la notificació és imprescindible per conèixer els fets i garantir el dret de defensa de les persones interessades**. En aquest sentit convé recordar la doctrina reiterada del Tribunal Constitucional (entre altres, SSTC 157/2007, de 2 de juliol; 54/2003, de 24 de març, i 145/2004, de 13 de setembre).

L'exercici d'aquests drets pressuposa notificar degudament a la persona implicada la incoació del procediment, perquè només així podrà exercir l'efectiva possibilitat de defensa davant la infracció que se li imputa abans que l'Administració prengui una decisió definitiva.

Per aquesta raó, existeix una constant i reiterada jurisprudència que diu que sempre que sigui possible **ha de practicar-se la notificació en el domicili de l'interessat i, només en darrer terme, recórrer a la notificació edictal**. En aquest sentit, és exigible a l'Administració una especial diligència perquè garanteixi i possibiliti a la ciutadania l'exercici dels seus drets, de la mateixa manera que li exigeix les seves obligacions.

Segons la informació que el consistori ha dirigit a la Sindicatura, no s'observen defectes en el procés de notificació a l'interessat. De fet, després de la impossibilitat de notificar-ho al domicili en què està empadronat, la notificació es va dipositar a la bústia, i a continuació es va publicar al *Butlletí Oficial de l'Estat*.

L'interessat, però, no va tenir constància dels fets fins que ja havia transcorregut sobradament el termini previst per presentar recurs administratiu. Per aquest motiu, quan ho va fer no es va admetre a tràmit al·legant extemporaneïtat, i el procediment sancionador va continuar en via executiva fins a arribar a l'embargament de l'import de la sanció.

Com diem, per tal de demostrar que no és responsable dels fets que se li imputen, **cal que l'interessat presenti prova que demostrï que no es trobava en aquell domicili, com ara que algú hagués fet un ús fraudulent del seu document d'identitat per identificar-se davant l'agent que va intervenir, o qualsevol altra circumstància que acrediti la seva absència en aquell habitatge.**

Hem de concloure que, davant les versions contradictòries de les parts, la Sindicatura de Greuges no disposa d'elements suficients per pronunciar-se en un sentit o un altre.

DECISIÓ

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta Municipal de Barcelona i el Reglament que regula la Sindicatura de Greuges de Barcelona, aquesta institució té com a missió valorar si s'ha produït un greuge. Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **no s'aprecien indicis d'actuació irregular del Districte de Ciutat Vella ni de l'Institut Municipal d'Hisenda, pel que fa a la tramitació de l'expedient sancionador objecte d'aquesta queixa.**

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i s'informarà la persona interessada del seu contingut.